

اهمیتش برای بنده، پاسخ به این است که چرا از سبزواری، ورزشکار جهانی نداریم؟ ورزش سبزواری تنها صنعت سبزواری است؛ هیچ احدی نمی‌تواند مانع آن شود. هرچه ورزشکاران سبزواری بیشتر باشند، آوازه سبزواری بیشتر می‌پیچد. هیچ‌کسی نمی‌تواند پیشرفت سبزواری در حوزه هندبال را کتمان کند. همه سبزواری را مهد هندبال می‌شناسند؛ ولی از سبزواری دومیدانی کار خاتم هم هستند که به مسابقات آسیایی اعزام شده‌اند. ورزشکاران بسیاری از سبزواری هستند که از سطح باشگاهی شروع کرده‌اند و در حال حاضر، سطح ملی هستند. چرا شناخته شده نیستند؟ چرا حمایت نمی‌شوند؟ به نظر بنده دلیل امر، عدم درک صحیح مسئولین نسبت به ورزش است.

بنده هرچایی که باشد برای والیبالیست کارخواهم کرد. چندین بار عرض شده است که یک سالن بدهند و بگویند که می‌خواهند اینجا بازی کنند و شما فقط کف سالن را تمیز کنید؛ تمیز خواهم کرد. پیشرفت و خدمت به والیبالیست و ورزش بر جایگاه و شخصیت اولویت دارد. در گذشته، سبزواری تیم والیبالیست نشسته داشت؛ اما در حال حاضر، تیمی وجود ندارد و به نظر بنده باید با از شروع کار هیئت جانبازان و معلولین در سبزواری، حمایت شود.

تیم باشگاهی اعلام کرد و بنده وارد شدم. فعالیت باشگاهی والیبالیست نشسته با ثامن الحجج آغاز شد و الباقی در عرصه ملی بود.

سال دوم حضور بنده در ثامن الحجج، از سمت فدراسیون، استعدادیابی برای مسابقات پارآسیایی جوانان برگزار شد. بعد از طی شدن مراحل گزینش، انتخاب شدیم و به اردو رفتیم. سال ۲۰۱۱ بود که برای مسابقات جوانان به مالزی سفر کردیم. در این مسابقات، من کاپیتان تیم ملی بودم و بهترین بازیکن آن دوره شدم. خدا را شکر در این مسابقات جوانان، قهرمان آسیا شدیم.

بابادی؛ بازیکن جوان تیم ملی

بعد از مدتی، طبق گزینش از تیم ملی جوانان، برای تیم ملی بزرگسالان انتخاب شدم. به خاطر دارم که بعد از مسابقات نوجوانان، مسابقات جهانی در لهستان بود. برای بنده اهمیت داشت که در ترکیب تیم ملی حضور داشته باشم؛ با توجه به اینکه نسبت به سایر بازیکنان، سن کمی داشتم. حدود ۹ سال اختلاف سنی با سایر اعضا داشتم؛ یعنی تجربه‌شان ۹ سال از بنده بیشتر بود. طبق صحبت با مربی و توضیح شرایط، تصمیم بر آن شد که در ترکیب تیم ملی حضور نداشته باشم. تا مدتی ناراحت بودم و در اردو شرکت نکردم. از خبرگزاری تماس گرفتند و پرسیدند که ناراحت هستی؟ عرض کردم که مگر می‌شود ناراحت نباشیم؟! گفت: «این ناراحتی ممکن است باعث شود که دیگر والیبالیست بازی نکنی؟» گفتم غیرممکن است که من والیبالیست بازی نکنم. تیم ملی که به لهستان رفت؛ متأسفانه سوم شد. سرمربی تیم در مصاحبه‌ای فرموده بودند که پشیمان هستم که بازیکن جوان تیم در اینجا حضور ندارد؛ چون حضورشان تأثیرگذار بود. چندین سال است که در تیم ملی حضور دارم و تا الآن که خدمت شما هستم، فقط در مقام دریاقت طلا بوده‌ایم. اینچون، جاکارتا، چین و تایلند میزبان چندین دوره بودند. بعد از آن‌ها به مسابقات توکیو رسیدیم. در حال حاضر تیم ملی در شرایط خیلی خوبی است و بازیکنان جوانی به تیم پیوسته‌اند و در حال پیشرفت هستند.

خدمت به ورزش، اولویت است

حداقل هشت سال است که پیگیر ورود به حوزه کاری و اداری هستم؛ کار اداری با رویکرد ورزشی و در سطح شهرستان. بیش‌تر از بعد مالی

”

بنده هرچایی که باشد برای والیبالیست کارخواهم کرد. چندین بار عرض شده است که یک سالن بدهند و بگویند که می‌خواهند اینجا بازی کنند و شما فقط کف سالن را تمیز کنید؛ تمیز خواهم کرد. پیشرفت و خدمت به والیبالیست و ورزش بر جایگاه و شخصیت اولویت دارد

